

Konvensjon om forbud mot bruk, lagring, produksjon og overføring av antipersonellminer og om ødeleggelse av slike miner

Fortale

De stater som er part i denne konvensjon,

som er fast bestemt på å bringe til opphør den lidelse og de tap av menneskeliv som er forårsaket av antipersonellminer, som hver uke dreper eller lemlester hundrevis av personer, for det meste uskyldige og forsvarsløse sivile og spesielt barn, som vanskeliggjør økonomisk utvikling og gjenoppbygging, hindrer repatriering av flyktninger og internt fordrevne, og som også har andre svært alvorlige følger mange år etter at de er utlagt,

som er overbevist om at de må gjøre sitt ytterste for på en effektiv og samordnet måte å bidra til å møte den utfordring det er å fjerne utlagte antipersonellminer verden over, og å sørge for at de ødelegges,

som ønsker å gjøre alt i sin makt for å yte bistand til pleie og rehabilitering av mineofrene, og til sosial og økonomisk reintegrering,

som erkjenner at et totalforbud mot antipersonellminer også vil være et viktig tillitsskapende tiltak,

som hilser velkommen vedtakelsen av protokollen om forbud mot eller restriksjoner på bruk av miner, minefeller og andre innretninger, med endringer av 3. mai 1996, som følger som vedlegg til konvensjonen om forbud mot eller restriksjoner på bruk av visse konvensjonelle våpen som kan forårsake unødig skade eller som kan ramme vilkårlig, og oppfordrer alle stater som ennå ikke har ratifisert denne protokollen, til å gjøre dette så snart som mulig,

som også hilser velkommen resolusjon 51/45 S av 10. desember 1995 fra De forente nasjoners generalforsamling, som oppfordrer alle stater til å gå sterkt inn for en effektiv, rettslig bindende internasjonal avtale om forbud mot bruk, lagring, produksjon og overføring av antipersonellminer,

som videre hilser velkommen de tiltak som er truffet i løpet av de senere årene, både unilateralt og multilateralt, med sikte på å forby, begrense eller innstille bruk, lagring, produksjon og overføring av antipersonellminer,

som understreker hvilken rolle allmennhetens bevissthet spiller i arbeidet for å fremme de humanitære prinsipper, noe oppfordringen om et totalforbud mot antipersonellminer klart viser, og som erkjenner den innsats som i denne forbindelse har vært gjort av Den internasjonale Røde Kors- og Røde Halvmånebevegelsen, Den internasjonale kampanjen for et totalforbud mot landminer og en lang rekke andre ikke-statlige organisasjoner verden over,

som har i erindring Ottawa-erklæringen av 5. oktober 1996 og Brussel-erklæringen av 27. juni 1997 som retter en inntrengende oppfordring til verdenssamfunnet om å forhandle fram

en internasjonal og rettslig bindende avtale om forbud mot bruk, lagring, produksjon og overføring av antipersonellminer,

som legger vekt på ønsket om å oppnå at alle stater tiltrer denne konvensjon, og er fast bestemt på å arbeide iherdig for å fremme universell tiltredelse til den i alle relevante fora, blant annet i De forente nasjoner, Nedrustningskonferansen, regionale organisasjoner og grupperinger, samt tilsynskonferansene for Konvensjonen om forbud mot eller restriksjoner på bruk av visse konvensjonelle våpen som kan forårsake unødig skade eller som kan ramme vilkårlig,

som bygger på det prinsipp som er nedfelt i internasjonal humanitær rett om at partene i en væpnet konflikt ikke har en ubegrenset rett til å velge krigføringmetoder eller stridsmidler, på prinsippet som forbyr bruk i væpnede konflikter av våpen, prosjektiler og krigsmateriell og krigføringmetoder som er av en slik art at de kan skape unødig skade eller lidelse, og på prinsippet om at det må gjøres et skille mellom sivile og stridende,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Generelle forpliktelser

1. Hver part forplikter seg til aldri under noen omstendighet:
  1. å bruke antipersonellminer,
  2. å utvikle, produsere, på annen måte erverve, lagre, oppbevare eller overføre antipersonellminer til noen direkte eller indirekte,
  3. å bistå, oppmuntre eller påvirke noen, på noen som helst måte, til å delta i en aktivitet som er forbudt for en part etter denne konvensjon.
2. Hver part forplikter seg til å ødelegge eller sørge for ødeleggelse av alle antipersonellminer i samsvar med bestemmelsene i denne konvensjon.

Artikkel 2

Definisjoner

1. Med «antipersonellmine» menes en mine som er konstruert for å eksplodere som følge av en persons nærvær, nærhet eller berøring, og som vil skade eller drepe en eller flere personer, eller sette dem ut av spill. Miner som er konstruert for å detoneres som følge av et kjøretøys nærvær, nærhet eller berøring, og ikke en persons, og som er utstyrt med anti-ryddemiddel, anses ikke som antipersonellminer fordi de er utstyrt på denne måten.
2. Med «mine» menes eksplosiv ladning som er konstruert for å plasseres under, på eller nær bakken eller annet overflateområde og for å sprenge som følge av en persons eller et kjøretøys nærvær, nærhet eller berøring.
3. Med «anti-ryddemiddel» menes en innretning som er ment å beskytte en mine og som er en del av, koplet til, festet på eller plassert under minen og som aktiveres ved forsøk på å tukle med minen eller på annen måte forsettlig berøre eller løfte den.

4. «Overføring» omfatter, i tillegg til fysisk forflytning av antipersonellminer til eller fra nasjonalt territorium, overføring av eiendomsretten til og kontrollen over minene, men ikke overføring av territorium som inneholder utplasserte antipersonellminer.
5. Med «minelagt område» menes et område som er farlig fordi det inneholder eller kan inneholde miner.

Artikkel 3

Unntak

1. Uten hensyn til de generelle forpliktelser omhandlet i artikkel 1 tillates oppbevaring eller overføring av et visst antall miner til utvikling av metoder for deteksjon, rydding eller ødeleggelse av miner, og til opplæring i disse metoder. Antallet miner skal ikke overstige det minimum som er absolutt nødvendig for formålet nevnt ovenfor.
2. Overføring av antipersonellminer er tillatt når formålet er ødeleggelse.

Artikkel 4

Ødeleggelse av lagrede antipersonellminer

Med unntak for bestemmelsene i artikkel 3 forplikter hver part seg til å ødelegge eller sørge for ødeleggelse av alle lagrede antipersonellminer som den eier eller har i sin besittelse, eller som er under dens jurisdiksjon eller kontroll, så snart som mulig, men senest fire år etter at denne konvensjon er trådt i kraft for vedkommende part.

Artikkel 5

Ødeleggelse av antipersonellminer i minelagte områder

1. Hver part forplikter seg til å ødelegge eller sørge for ødeleggelse av alle antipersonellminer i minelagte områder under dens jurisdiksjon eller kontroll, så snart som mulig, men senest ti år etter at denne konvensjon er trådt i kraft for vedkommende part.
2. Hver part skal gjøre sitt ytterste for å identifisere alle områder under dens jurisdiksjon eller kontroll der det er eller kan være utplasserte antipersonellminer, og skal så snart som mulig sørge for at alle antipersonellminer i minelagte områder under dens jurisdiksjon eller kontroll får sin omkrets markert, og at de overvåkes og beskyttes ved inngjerding eller på annen måte for å sikre effektiv utestengning av sivile, til alle antipersonellminer i disse områder er blitt ødelagt. Markeringen skal minst være i samsvar med de standarder som er fastsatt i protokollen om forbud mot eller restriksjoner på bruk av miner, minefeller og andre innretninger, med endringer av 3. mai 1996, som følger som vedlegg til konvensjonen om forbud mot eller restriksjoner på bruk av visse konvensjonelle våpen som kan forårsake unødig skade eller som kan ramme vilkårlig.
3. Dersom en part mener at den ikke vil være i stand til å ødelegge eller sørge for ødeleggelse av alle antipersonellminer som er nevnt i nr. 1 innen den fastsatte fristen, kan den be statspartsmøtet eller tilsynskonferansen om at fristen for å fullføre ødeleggelse av disse antipersonellminer forlenges med inntil ti år.

4. En slik anmodning skal inneholde følgende opplysninger:
  1. med hvilket tidsrom fristen foreslås forlenget,
  2. en detaljert begrunnelse for den foreslåtte forlengelsen, herunder:
    1. forberedelser og status i arbeidet som er utført innenfor rammen av nasjonale planer for fjerning av miner,
    2. hvilke finansielle og tekniske midler vedkommende part disponerer til ødeleggelse av alle antipersonellminer, og
    3. hvilke omstendigheter som gjør at vedkommende part er ute av stand til å ødelegge alle antipersonellminer i minelagte områder,
  3. de humanitære, sosiale, økonomiske og miljømessige følger av en forlenget frist, og
  4. alle andre opplysninger som er av betydning for anmodningen om forlenget frist.
5. Statspartsmøtet mellom partene eller tilsynskonferansen skal vurdere anmodningen, og skal da ta hensyn til de faktorer som er nevnt i nr. 4, og ved et flertall av de parter som er til stede og avgir stemme, avgjøre om anmodningen om forlengelse skal innvilges.
6. En slik forlengelse kan fornyes ved ny anmodning i samsvar med nr. 3, 4 og 5. Når en part ber om ny forlenget frist, skal den i tillegg legge fram relevante opplysninger om hva som er blitt utført i løpet av den forrige forlengelsesperiode i henhold til denne artikkel.

Artikkel 6

Internasjonalt samarbeid og internasjonal bistand

1. Hver part har, i arbeidet med å oppfylle sine forpliktelser etter denne konvensjon, rett til å søke og motta bistand fra andre parter så langt det er mulig.
2. Hver part forplikter seg til å legge forholdene til rette for, og skal ha rett til å delta i, størst mulig grad av utveksling av utstyr, materiell og vitenskapelig og teknologisk informasjon i forbindelse med gjennomføringen av denne konvensjon. Partene skal ikke legge unødige restriksjoner på leveranse av mineryddingsutstyr og relevant teknologisk informasjon for humanitære formål.
3. Hver part som er i stand til det, skal yte bistand til pleie og rehabilitering og sosial og økonomisk reintegrering av mineofrene, og til programmer for bevisstgjøring om miner. Slik bistand kan blant annet ytes gjennom FN-systemet, internasjonale, regionale eller nasjonale organisasjoner eller institusjoner, Den internasjonale Røde Kors-komiteen, de nasjonale Røde Kors- og Røde Halvmåneforeningene og deres internasjonale forbund, ikke-statlige organisasjoner eller på bilateralt grunnlag.
4. Hver part som er i stand til det, skal yte bistand til minerydding og aktiviteter knyttet til dette arbeidet. Slik bistand kan blant annet ytes gjennom FN-systemet, internasjonale eller regionale organisasjoner eller institusjoner, ikke-statlige organisasjoner eller institusjoner eller på bilateralt grunnlag, eller ved bidrag til De forente nasjoners frivillige mineryddingsfond eller andre regionale fond som arbeider med fjerning av miner.
5. Hver part som er i stand til det, skal yte bistand til ødeleggelse av lagrede antipersonellminer.
6. Hver part forplikter seg til å levere opplysninger til databasen om minerydding som er opprettet innenfor FN-systemet, særlig opplysninger om forskjellige midler og metoder for minerydding, samt lister over eksperter, ekspertinstitusjoner eller nasjonale kontaktpunkter for minerydding.

7. Partene kan be De forente nasjoner, regionale organisasjoner, andre parter eller andre kompetente mellomstatlige eller ikke-statlige fora om å bistå deres myndigheter med å utarbeide en nasjonal plan for fjerning av miner, blant annet med sikte på å bestemme:
  1. omfanget og rekkevidden av antipersonellmine-problemet,
  2. hvilke finansielle, teknologiske og menneskelige ressurser som kreves for å kunne gjennomføre planen,
  3. hvor mange år det anslagsvis vil ta å ødelegge alle antipersonellminer i minelagte områder under vedkommende parts jurisdiksjon eller kontroll,
  4. hva som må til med hensyn til bevisstgjøring om miner for å kunne redusere forekomsten av skader eller tap av menneskeliv forårsaket av miner,
  5. bistanden til mineofrene,
  6. forholdet mellom den berørte parts regjering og de relevante statlige, mellomstatlige eller ikke-statlige enheter som vil delta i gjennomføringen av planen.
8. Hver part som gir og mottar bistand etter bestemmelsene i denne artikkel, skal samarbeide om å sikre en fullstendig og rask gjennomføring av de omforente bistandsprogrammer.

Artikkel 7

Tiltak for åpenhet

1. Hver part skal rapportere til De forente nasjoners generalsekretær så snart det er praktisk mulig, og under alle omstendigheter senest 180 dager etter at denne konvensjon er trådt i kraft for vedkommende part, om:
  1. de nasjonale gjennomføringstiltakene som er nevnt i artikkel 9,
  2. det totale antall lagrede antipersonellminer som den eier eller har i sin besittelse, eller som er under dens jurisdiksjon eller kontroll, med angivelse av type, mengde og om mulig partinummer for hver type lagret antipersonellmine,
  3. i den grad det er mulig, om beliggenheten av alle minelagte områder som er under dens jurisdiksjon eller kontroll og som inneholder eller kan inneholde antipersonellminer, med så mange opplysninger som mulig om type og mengde av hver type antipersonellmine i hvert minelagte område, og tidspunktet da de ble utplassert.
  4. hvilke typer og mengder, om mulig med partinummer, av alle antipersonellminer som oppbevares eller overføres med sikte på utvikling av metoder for deteksjon, rydding eller ødeleggelse av miner, og opplæring i disse metoder, eller som overføres med sikte på ødeleggelse, samt de institusjoner som har fått tillatelse av en part til å oppbevare eller overføre antipersonellminer, i samsvar med artikkel 3,
  5. status i planene for omlegging eller stenging av produksjonsanlegg for antipersonellminer,
  6. status i planene for ødeleggelse av antipersonellminer i samsvar med artikkel 4 og 5, med opplysning om hvilke metoder for ødeleggelse som vil bli benyttet, hvor alle destrueringssteder ligger og hvilke sikkerhets- og miljøstandarder som skal overholdes,
  7. hvilke typer og mengder av alle antipersonellminer som er ødelagt etter at denne konvensjon er trådt i kraft for vedkommende part, med angivelse av hvilken mengde av hver type antipersonellmine som er ødelagt i samsvar med

- henholdsvis artikkel 4 og 5, om mulig med partnummer for hver type antipersonellmine når de er ødelagt i samsvar med artikkel 4,
8. De tekniske kjennetegn ved hver type anti-personellmine som er produsert, i den grad det foreligger kunnskap om det, og ved de miner en part nå eier eller har i sin besittelse og, når det med rimelighet er mulig, informasjon som kan lette identifisering og rydding av antipersonellminer; som et minimum skal denne informasjonen inneholde opplysninger om dimensjoner, utløsermekanisme, sprengstoffinnhold, metallinnhold, fargefotografier og annen informasjon som kan lette arbeidet med å fjerne miner, og
  9. hvilke tiltak som er truffet for å gi befolkningen en umiddelbar og effektiv advarsel i forbindelse med alle områder som er identifisert i samsvar med artikkel 5 nr. 2.
2. Informasjon som er lagt fram i samsvar med denne artikkel, skal hvert år ajourføres av partene til og med det foregående kalenderår, og rapporteres til De forente nasjoners generalsekretær senest 30. april hvert år.
  3. De forente nasjoners generalsekretær skal oversende alle mottatte rapporter til partene.

Artikkel 8

Assistanse og avklaring i spørsmål om overholdelse

1. Partene er enige om å rådføre seg med hverandre og samarbeide om gjennomføringen av bestemmelsene i denne konvensjon og å virke i fellesskap, i samarbeidets ånd, for å gjøre det lettere for partene å oppfylle sine forpliktelser etter denne konvensjon.
2. Dersom en eller flere parter ønsker å avklare og finne en løsning på spørsmål knyttet til en annen parts overholdelse av bestemmelsene i denne konvensjon, kan den via De forente nasjoners generalsekretær legge en anmodning om avklaring fram for vedkommende part. En slik anmodning skal være vedlagt all relevant informasjon. Hver part skal avstå fra å fremme ubegrunnede anmodninger om avklaring, og skal se til at ordningen ikke misbrukes. En part som mottar en anmodning om avklaring, skal via De forente nasjoners generalsekretær og innen 28 dager gi den anmodende part alle opplysninger som kan bidra til å avklare saken.
3. Dersom den anmodende part ikke mottar et svar gjennom De forente nasjoners generalsekretær innen den fastsatte fristen, eller den anser at svaret på anmodningen om avklaring ikke er tilfredsstillende, kan den via De forente nasjoners generalsekretær legge saken fram for det neste statspartsmøtet. De forente nasjoners generalsekretær skal oversende anmodningen, vedlagt alle relevante opplysninger i saken, til alle parter. All informasjon skal legges fram for den anmodende part, som skal ha rett til å svare.
4. I påvente av innkalling til møter mellom partene kan en av de berørte parter be De forente nasjoners generalsekretær tre inn ved velvillig mellomkomst for å få fram den avklaring det er bedt om.
5. Den anmodende part kan via De forente nasjoners generalsekretær foreslå at det innkalles til et ekstraordinært møte mellom partene for å behandle saken. De forente nasjoners generalsekretær skal deretter oversende dette forslaget til alle parter, sammen med alle opplysninger som er lagt fram av de berørte parter, med anmodning om at de gir tilbakemelding om hvorvidt de ønsker et ekstraordinært møte mellom partene for å kunne behandle saken. Dersom minst en tredjedel av partene ønsker et slikt ekstraordinært møte innen 14 dager fra oversendelsen, skal De forente nasjoners

- generalsekretær innkalle til et ekstraordinært møte mellom partene innen 14 dager. Flertallet av partene skal utgjøre beslutningsdyktig antall.
6. Statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene, alt etter hva som er tilfellet, skal først bestemme om det skal fortsette behandlingen av saken når det tas hensyn til alle opplysninger som de berørte parter har lagt fram. Statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene skal gjøre sitt ytterste for å fatte vedtak ved konsensus. Dersom det ikke oppnås enighet til tross for disse bestrebelsler, skal vedtaket fattes av et flertall av de parter som er til stede og avgir stemme.
  7. Alle parter skal samarbeide fullt ut med statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene i arbeidet med å gjennomgå saken, og dette gjelder også alle undersøkelseslag som er bemyndiget i samsvar med nr. 8.
  8. Dersom ytterligere avklaring er nødvendig, skal statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene bemyndige et undersøkelseslag og vedta dens mandat ved et flertall av de parter som er til stede og avgir stemme. Den anmodede stat kan på ethvert tidspunkt invitere et undersøkelseslag til sitt territorium. Et slikt oppdrag skal utføres uten at et statspartsmøte eller et ekstraordinært møte mellom partene vedtar å bemyndige undersøkelseslaget. Undersøkelseslaget, som består av inntil 9 eksperter, oppnevnt og godkjent i samsvar med nr. 9 og 10, kan innhente ytterligere informasjon *in situ* eller andre steder som er direkte knyttet til den angivelige manglende overholdelse, og som er under den anmodede parts jurisdiksjon eller kontroll.
  9. De forente nasjoners generalsekretær skal utarbeide og ajourføre en liste over de kvalifiserte eksperter som partene stiller til rådighet, med navn, nasjonalitet og andre relevante opplysninger, og oversende den til alle parter. Enhver ekspert oppført på listen skal anses som oppnevnt til alle undersøkelseslag, med mindre en part skriftlig erklærer at den ikke godtar vedkommende. En ekspert som ikke er godtatt, skal ikke delta i undersøkelseslaget på den parts territorium som har hatt innsigelser mot vedkommende, eller noe annet sted under denne parts jurisdiksjon eller kontroll, dersom innsigelsen ble fremmet før vedkommende ekspert ble utpekt til oppdraget.
  10. Når De forente nasjoners generalsekretær mottar en anmodning fra statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene, skal han utpeke undersøkelseslagets medlemmer, herunder dens leder, etter å ha rådført seg med den anmodede part. Borgere av stater tilsluttet konvensjonen som ber om at det opprettes et undersøkelseslag, og av stater tilsluttet konvensjonen som blir direkte berørt av dette, skal ikke utpekes til oppdraget. Undersøkelseslagets medlemmer skal ha privilegier og immunitet etter artikkel VI i Overenskomst om De forente nasjoners privilegier og immunitet, vedtatt 13. februar 1946.
  11. Etter å ha gitt minst 72 timers varsel, skal undersøkelseslagets medlemmer ankomme den anmodede parts territorium så snart som mulig. Den anmodede part skal treffe de nødvendige administrative tiltak for å motta, transportere og innlosjere undersøkelseslaget, og skal ha ansvar for å trygge undersøkelseslagets sikkerhet i størst mulig grad mens den oppholder seg på et territorium under vedkommende parts kontroll.
  12. Undersøkelseslaget kan, uten at dette berører den anmodede parts suverenitet, bringe det nødvendige utstyr inn på den anmodede parts territorium, utstyr som utelukkende skal benyttes til å samle informasjon i saken om den angivelige manglende overholdelse. Før ankomst skal undersøkelseslaget underrette den anmodede part om hvilket utstyr den har til hensikt å benytte under oppdraget.

13. Den anmodede part skal gjøre sitt ytterste for å sikre at undersøkelseslaget får anledning til å samtale med alle som vil kunne ha opplysninger å komme med i saken om den angivelige manglende overholdelse.
14. Den anmodede stat skal gi undersøkelseslaget adgang til alle områder og anlegg under dens kontroll der fakta som er relevante i saken om den angivelige manglende overholdelse vil forventes å kunne innhentes. En slik adgang skal være undergitt ethvert tiltak som den anmodede stat anser nødvendig for:
  1. å kunne verne om sensitivt utstyr, sensitiv informasjon og sensitive områder,
  2. å kunne verne om forfatningsmessige forpliktelser som den anmodede part kan ha med hensyn til eiendomsrett, ransaking og beslag, eller andre forfatningsmessige rettigheter, eller
  3. å kunne beskytte undersøkelseslagets medlemmer og ivareta deres fysiske sikkerhet.

Dersom den anmodede stat treffer slike tiltak, skal den gjøre alt som med rimelighet er mulig for å vise på annen måte at den overholder denne konvensjon.

15. Undersøkelseslaget kan oppholde seg på den berørte parts territorium i høyst 14 dager, og høyst 7 dager på ett og samme sted, med mindre det er enighet om noe annet.
16. All informasjon som er gitt i fortrolighet, og som ikke gjelder den sak undersøkelseslaget arbeider med, skal behandles fortrolig.
17. Undersøkelseslaget skal, via De forente nasjoners generalsekretær, rapportere til statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene om innsamlet fakta.
18. Statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene skal vurdere alle relevante opplysninger, herunder rapporten fra undersøkelseslaget, og kan be den anmodede part treffe tiltak for å løse spørsmålet om manglende overholdelse innen en fastsatt frist. Den anmodede part skal rapportere om alle tiltak som er truffet som et svar på denne anmodningen.
19. Statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene kan gi de berørte parter forslag om hvilke midler som kan tas i bruk for å få avklart den aktuelle saken ytterligere eller få den løst, herunder iverksetting av hensiktsmessige prosedyrer i samsvar med folkeretten. Når det fastslås at saken skyldes forhold som er utenfor den anmodede parts kontroll, kan statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene anbefale hensiktsmessige tiltak, herunder bruk av samarbeidstiltak som omhandlet i artikkel 6.
20. Statspartsmøtet eller det ekstraordinære møtet mellom partene skal gjøre sitt ytterste for at vedtakene nevnt i nr. 18 og 19 kan gjøres ved konsensus, og om det ikke er mulig, ved et flertall på to tredjedeler av de parter som er til stede og avgir stemme.

Artikkel 9

Nasjonale gjennomføringstiltak

Hver part skal treffe alle hensiktsmessige rettslige, administrative og andre tiltak, herunder strafferettslige sanksjoner, for å forhindre og bekjempe enhver aktivitet som er forbudt for en part etter denne konvensjon, og som utføres av personer, eller på et territorium, som er under dens jurisdiksjon eller kontroll.

Artikkel 10

Tvisteløsning

1. Partene skal rådføre seg med hverandre og samarbeide om å løse enhver tvist som oppstår om anvendelsen eller tolkningen av denne konvensjon. Hver part kan forelegge en slik tvist for statspartsmøtet.
2. Statspartsmøtet kan bidra til å løse tvisten med de midler det anser som hensiktsmessige, herunder ved å tilby sin velvillige mellomkomst, oppfordre partene i en tvist til å igangsette en tvisteløsningsprosedyre etter eget valg og anbefale en tidsfrist for den omforente prosedyren.
3. Denne artikkel berører ikke denne konvensjons bestemmelser om hjelp og avklaring i spørsmål om overholdelse.

Artikkel 11

Statspartsmøtet

1. Partene skal møtes jevnlig for å behandle spørsmål knyttet til anvendelsen eller gjennomføringen av denne konvensjon, herunder:
  1. hvordan denne konvensjon virker, og hvilken status den har,
  2. spørsmål knyttet til rapporter fremlagt i henhold til bestemmelsene i denne konvensjon,
  3. internasjonalt samarbeid og internasjonal bistand i samsvar med artikkel 6,
  4. utvikling av teknologi for rydding av antipersonellminer,
  5. anmodninger fra partene i henhold til artikkel 8, og
  6. vedtak i forbindelse med anmodninger fra parter som fastsatt i artikkel 5.
2. Det første statspartsmøtet skal sammenkalles av De forente nasjoners generalsekretær innen ett år etter at denne konvensjon er trådt i kraft. De neste statspartsmøtene skal sammenkalles hvert år av De forente nasjoners generalsekretær, til den første tilsynskonferansen finner sted.
3. I henhold til de vilkår som er fastsatt i artikkel 8, skal De forente nasjoners generalsekretær sammenkalle til et ekstraordinært møte mellom partene.
4. Stater som ikke er part i denne konvensjon, såvel som De forente nasjoner, andre relevante internasjonale organisasjoner eller institusjoner, regionale organisasjoner, Den internasjonale Røde Kors-komiteen og relevante ikke-statlige organisasjoner kan bli invitert til å delta på disse møtene som observatører i samsvar med de fastsatte prosedyreregler.

Artikkel 12

Tilsynskonferanser

1. De forente nasjoners generalsekretær skal sammenkalle en tilsynskonferanse fem år etter at denne konvensjon er trådt i kraft. De forente nasjoners generalsekretær skal sammenkalle ytterligere tilsynskonferanser dersom en eller flere parter ber om det, forutsatt at det under alle omstendigheter går minst fem år mellom hver tilsynskonferanse. Alle konvensjonsparter skal inviteres til hver tilsynskonferanse.

2. Tilsynskonferansen skal ha som formål:
  1. å vurdere hvordan denne konvensjon virker, og hvilken status den har,
  2. å vurdere behovet for flere statspartsmøter som nevnt i artikkel 11 nr. 2, og fastsette hvor ofte de skal finne sted,
  3. å treffe vedtak om anmodninger fra partene som fastsatt i artikkel 5, og
  4. om nødvendig å vedta, i sin sluttrapport, konklusjoner med hensyn til gjennomføringen av denne konvensjon.
3. Stater som ikke er part i denne konvensjon, såvel som De forente nasjoner, andre relevante internasjonale organisasjoner eller institusjoner, regionale organisasjoner, Den internasjonale Røde Kors-komiteen og relevante ikke-statlige organisasjoner kan bli invitert til å delta på tilsynskonferansene som observatører i samsvar med de fastsatte prosedyreregler.

Artikkel 13

Endringer

1. På ethvert tidspunkt etter at denne konvensjon er trådt i kraft, kan enhver part foreslå endringer i denne konvensjon. Endringsforslag skal oversendes depositaren, som skal distribuere det til alle parter og be dem uttale seg om hvorvidt det bør sammenkalles en endringskonferanse som skal behandle forslaget. Dersom et flertall av partene senest 30 dager etter at forslaget er distribuert, gir depositaren melding om at de støtter en ytterligere behandling av forslaget, skal depositaren sammenkalle en endringskonferanse med invitasjon til alle parter.
2. Stater som ikke er part i denne konvensjon, såvel som De forente nasjoner, andre relevante internasjonale organisasjoner eller institusjoner, regionale organisasjoner, Den internasjonale Røde Kors-komiteen og relevante ikke-statlige organisasjoner kan bli invitert til å delta på endringskonferansene som observatører i samsvar med de fastsatte prosedyreregler.
3. Endringskonferansen skal holdes umiddelbart etter et statspartsmøte eller en tilsynskonferanse, med mindre et flertall av partene ber om at den holdes på et tidligere tidspunkt.
4. Enhver endring i denne konvensjon skal vedtas ved et flertall på to tredjedeler av de parter som er til stede og avgir stemme på endringskonferansen. Depositaren skal oversende partene enhver endring som er vedtatt på denne måten.
5. En endring i denne konvensjon skal tre i kraft for alle konvensjonsparter som har godtatt endringen, når et flertall av partene har deponert sitt godtakelsesdokument hos depositaren. Deretter skal den tre i kraft for enhver annen part den dag vedkommende part deponerer sitt godtakelsesdokument.

Artikkel 14

Kostnader

1. Kostnader forbundet med statspartsmøter, ekstraordinære møter mellom partene, tilsynskonferanser og endringskonferanser skal bæres av partene og av de stater som ikke er part i denne konvensjon, men som deltar på konferansene, i samsvar med De forente nasjoners bidragsskala, med hensiktsmessige justeringer.

2. Kostnader påløpt i forbindelse med virksomhet utført av De forente nasjoners generalsekretær i henhold til artikkel 7 og 8 og kostnader forbundet med undersøkelseslaget, skal bæres av partene i samsvar med De forente nasjoners bidragsskala, med hensiktsmessige justeringer.

Artikkel 15

Undertegning

Denne konvensjon, utferdiget i Oslo, Norge, 18. september 1997, skal være åpen for undertegning i Ottawa, Canada, av alle stater fra 3. desember 1997 til 4. desember 1997, og ved De forente nasjoners hovedkvarter i New York fra 5. desember 1997 og til den trer i kraft.

Artikkel 16

Ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse

1. Denne konvensjon skal ratifiseres, godtas eller godkjennes av signatarene.
2. Den skal være åpen for tiltredelse av enhver stat som ikke har undertegnet konvensjonen.
3. Ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokumentene skal deponeres hos depositaren.

Artikkel 17

Ikrafttredelse

1. Denne konvensjon skal tre i kraft den første dagen i den sjette måneden etter måneden da det 40. ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument er blitt deponert.
2. For enhver stat som deponerer sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument etter tidspunktet for deponering av det 40. ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument, skal denne konvensjon tre i kraft den første dagen i den sjette måneden etter den dag vedkommende stat har deponert sitt ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennings- eller tiltredelsesdokument.

Artikkel 18

Midlertidig anvendelse

Enhver stat kan på tidspunktet for ratifikasjon, godtakelse, godkjenning eller tiltredelse erklære at den vil anvende artikkel 1.1 i denne konvensjon midlertidig, i påvente av at konvensjonen trer i kraft.

Artikkel 19

Reservasjoner

Det kan ikke tas reservasjoner til artiklene i denne konvensjon.

Artikkel 20

Varighet og oppsigelse

1. Denne konvensjon skal ikke være tidsbegrenset.
2. Hver part skal, under utøvelsen av sin nasjonale suverenitet, ha rett til å si opp denne konvensjon. Den skal gi alle andre parter, depositaren og De forente nasjoners sikkerhetsråd melding om oppsigelsen. Meldingen skal inneholde en full redegjørelse for grunnene til oppsigelsen.
3. Oppsigelsen får virkning først seks måneder etter at depositaren har mottatt meldingen om oppsigelse. Dersom den part som sier opp konvensjonen, er innblandet i en væpnet konflikt ved utløpet av perioden på seks måneder, skal imidlertid oppsigelsen ikke få virkning før den væpnede konflikten er over.
4. En parts oppsigelse av denne konvensjon skal ikke på noen måte berøre statenes plikt til fortsatt å oppfylle de forpliktelser som er inngått i samsvar med relevante regler i folkeretten.

Artikkel 21

Depositar

De forente nasjoners generalsekretær er herved utpekt til depositar for denne konvensjon.

Artikkel 22

Autentiske tekster

Originaleksemplaret av denne konvensjon, hvis arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekst har samme gyldighet, skal deponeres hos De forente nasjoners generalsekretær.